

spagettiszív

Nagy Zsuka

Színpad: (két asztal négy szék) – két-két ember a két asztalnál. Az egyik asztalnál ül két nő (Jolán, azaz Joli néni és Évi, azaz Vicuska) a másiknál Tata, azaz Ernő és Tacs, azaz Ádi). A négy szereplő, négy párbeszédben, két-két szerepben. Helyszín: kisvendéglő-spagettibár –

Első párbeszéd:

Két férfi párbeszéde: Tacs és Tata

ZENE: Lovasi András feat Csík zenekar: Csillag vagy fecske 1:26-ig hangosabb, aztán halkul és beszélni kezdenek a szereplők – A zene megszólalása után a sötét színpadon fokozatos megvilágítást kap a két férfi asztala. Sakkozni – (az asztalon italos poharak, üresek és teliek, söröspohár, felespohár és egy adag spagetti és a sakktábla)

TACSI: – Na, ez az igazi falanszter. Nincs resti az állomásokon. Nincs büfékocsi az IC-ken. Leccsatolós ország. Máv-Trianon... (Nagy levegőt vesz, folytatná a gondolatot... de Tata belevág...)

TATA: Egész életemben basztam... Mekkora egy szarnagyállatvagyok... – (Tata átnéz a sakktáblán, csak úgy mondja bele hangosan, mint egy nagy bivalyhörgés a levegőbe és lép egyet a sakktáblán)

TACSI: (Grimaszol és úgy vizsgálja Tatát, mintha megbolondult volna) Heee? Hu, de kurva filozófiai hangulatban vagy... Komoly. Velős. Férfias... Hüüm... –

TATA: Már megint túldumálsz... (mondja, nyersen, szárazon)

TACSI: (elhúzza a száját és lép egyet a táblán)

TATA: (a sakktábla melletti tányérban matat, spagetti van benne) Hogy ezek nem tudják rendesen megfőzni a spagettit... (és megint monologizál.) Forrásban lévő sós vízben „al dente”-re főzzük, ami azt jelenti, hogy a tészta belseje még kemény. Kb. 3–5 perc főzés után leszűrjük, jól lecsepegtetjük. Mielőtt tálalnák bármilyen szósszal, forró vajban forgassuk meg... (és félre tolja a tányért)

TACSI: Megehetem? Imádom a spagettit... (mondja sóvárogva, mint egy mindig éhes gyerek)

TATA: Kis hasadék – ha nem is daga... – Ne, egyed megfele zabagép... (és odatolja neki a tányért)

TACSI: Fúúú, ez nem is spagetti...

TATA: De az, magyaros...

TACSI: Ez pörkölt tészta...

TATA: Az... Mondtam, hogy magyaros, egyed...

TACSI: Has, alkudj, gyarapodj és a haza pörköltöt zabál... De jóóó (És maga elé veszi a tányért és belefeledkezik az evésbe...)

TATA: (Ismét monológ) Itthon vagyok, mintha ősidőktől itt lennének ezek a panelmamutok, panelsztonhencsek. Kurva nagy-izzadság és csótánytavú kibaszott valóság, íme a 21. század forradalmairai, (körbemutat a báron) ide emigráltunk az élet helyett... Egy spagettibár a menedék, vodka, sör, fröccs, meg ez a szófosó kis hülye kölyök... Panelpatkányok kis üregekben, vedelünk, mint az ürgék... Panelpatkányürgék...

TACSI: Hol van itten a nagy magyar érzés – – (eszik közben teli szájjal) – magyar nóta, magyar étek, magyar tulok, nagy magyar élet – – Bazseva, meg minden...

TATA: Azt a kokárdás, nagymagyar szíp tulok eszedet... Én látom, amit... Régi presszókból kidobott színes műanyagágyon ül a vidék – – mamuszban és strandpapucsban... konyhakert-ország – piacgazdaság helyett... – rozsdás biciklikon tolják az életed – szakadt műbőrüléseken... (Iszik a vodkájából...)

TACSI: (*Énekel*) Biciklik gurulnak nyáron a hídon át a mezőre a volt idő ízekben és minden más, minden más előre, előre illéri, illéri előre... Kispál és a Borz... zeneterápia kellene neked, hallgass Kispált Tata... – Nagy zene... Poptrubadúrok... én mondom, baszott jók...

- TATA: (Költői hangra vált) Régi presszókából kidobott műanyagszékeken ül a vidék, csirkét etet, malacot ahogy dédszülők életéből örökölte a sejtmemóriába, a földet meg kell művelni ez a parancs, csak azért is élni, nem koldult nem kéregetett, önérzetes élet, a távolban templomok tornya, almafák, csongorok, tündérek, ördögök és boszorkák lakják, megpihennek színes műanyagszékeken és élnek ahogy tudnak egy ország helyett... (Bevörösödve versként szavalja a sorokat, artikulál, mutogat, mintha a Nemzeti dalt énekelné, meghatóan, vicces stílusban...)
- TACSI: Húúú, a picsáába, Te egy költő vagy vazzeg, mi van abban a vodkában? Vátesz-szerep? Esküszöm... „a magyarok istenére...”, (gyorsan feláll és támadó állásba áll, felemeli a kezét, öklöbe szorítja, mint a Fegyverbe! Plakáton, eszelősen körbenéz aztán gyorsan visszaül a helyére...) hogy félek tőled baszd meg.... – A lírikus epilátora ebbe a borostás világba... nem igaz – nemi gaztalan – fosztóképző minden vágy csak nem igaz, csak utálatos baszott szójáték – Most én is befordulok pedig ma nem akartam...
- TATA: A rozbajszentségit... nem akarok gondolkodni, de nem tudok nem...
- TACSI: „Az eszemet nem adoom, eliszom inkább, eliszoom... Ez meg Kontroll csoport a '80-as évekből... Alternatív...
- TATA: A világ nincs a helyén...
- TACSI: A farkam se... (néz maga elé és a szájára teszi a kezét, mint, aki csúnyát mondott)
- TATA: "...a hanyatló nyugat ópiuma..." – ugyebár... Meg a panelpatkány borraavalója az élettől... egy kis öszszefekvés és máris jobb minden... bekussolunk... – Hüüm, szex, másik nagy téma a haza után, nekem már tökmagolajat kéne kísérőnek innom a vodka után nem sört... Pedig...
- TACSI: Áh, nekem már az orromból is hús folyik a sok pornótól...
- TATA: Nincs senkid?
- TACSI: De van. Zsebi baba. (Röhögnek mindketten és isznak)
- TATA: Nagyokos... Jáj, csak a szerelem, csak az ne... a haza, a szex után a szerelem az a legdurvább... (Tacsi és Tata megdermednek elkomorul mindkettőjük arca, pár másodpercig mozdulatlanul ülnek és néznek – és aztán kicsit vált a stílus, a hangnem... Mindketten monologizálnak, de monológjukban reflektálnak egymásra... – elmúlt szerelmek, érzelmek ízék, hangulatát idézve...)
- TACSI: Kiszerettem az összes érzelmemet belé. Nem jut már másnak üres a szívtányér.
- TATA: Sok a mosatlan. És éhezem. Megromlott szavak a spájzban
- TACSI: Romlott szívek a hűtőszobában. Azóta minden én vagyok alfahím és omega.
- TATA: Csak fekszünk veszteségeinken meg hiányainkon és úgy teszünk mintha járnánk. –
- TACSI: Tudod. Nagyon. És néha kevésbé. De még így is. Nagyon. Húspor a szívem.
- TATA: Kell bele só, delikát, paprika
- TACSI: Sok curry és kurkuma.
- TATA: Az fáj ami sosem volt.
- TATA: Nem akarom. És valószínű, hogy az ellentétje is így dől el.
- TACSI: Ha nem lettem volna szerelmes, nem hagyom el.
- TATA: El kellett jönnöm, mert ha nem jövök el – belehal – Beletolja a pofámba magát, az érzelmeit, mint egy nagy bűdös lábszagot..
- TACSI: A te szívprotézised sem adoptálható...
- TATA: Baszhatjuk...
- TACSI: Sok szószar, hagyjuk már, megint sopánkodunk két lúzer...
- TATA: Hagyjuk a picsába...jaja... – igyunk.... Ősi gyógymód... – (Koccintanak)
- TACSI: Na, mondok egy viccet igaz, hogy csak ezt az egyet tudom ezt is a Hahotában olvastam a budin1986-ban. Balcsin a SZOT-üdülőben. Ma már Jobbcsinak mondják, de akkor még Balcsi volt... Kurva régi vicc, biztos, mindenki ismeri, még te is, és nem érdekel, hogy akarod-e hallani vagy nem, és ha nem nevensz, jó pofán váglak.
- TATA: Na, mondjad kisköcsög, még sosem meséltél nekem viccet...

- TACSI: Na, egy ló bemegy a kocsmába kér egy DAB sört, aztán kér még egyet, aztán megint odamegy a pulthoz (Tata fogja a fejét, hogy milyen szarul mondja el a viccet...) és kér izét szalmát, vagy mi a szar szénát... Oszt kérdi tőle a csapos, hogy Abrak a Dabra? (Abraka dabraaa?) –
- TATA: (Nem nevet nagy csönd) Sz-a-r.... Nem tudsz viccet mesélni.
- TACSI: Ismerted mi?
- TATA: Ki nem...
- TACSI: Gyerekkorom kedvenc vicce...
- TATA: Oké, akkor He-he-he – Így jó? –
- TACSI: Aha, köszi (Koccintanak)
- TATA: Ízületek és pofonok – ebben a korban már...
- TACSI: Sztorizgassunk, ki tud, jobbat... nem akarok gondolkodni, nem akarok fájni...
- TATA: Ha képes vagy elmondani normálisan egy története, hallgatlak... (kortyol egyet a söréből)
- TACSI: Fú, te basszus képzeld (kissé már spiccesen) a szüleim egyszer úgy összevesztek, hogy apukám fogta az óráját és egy kalapácsot és össze és vissza darabolta, inkább törte. Minthogy végtelenített veszekedés legyen. Anya pedig a konyhában négy porcelántányért vágott földhöz. Aztán megnyugodtak. És megterítettünk a vasárnap ebédhez. Anya megkérdezte apát. Lajooos..., de miért az órát? Apa válaszolt. Csak. És békésen megebédeltünk, mintha mi sem történt volna. Igazi családpszichológia, neem? (Mindketten mosolyognak)
- TATA: Az esti gimiben azt mondta az egyik diák, tanár úr, ha én magyarból leérettségizek ingyen eltemettetem. Csak lestem. Kiderült, hogy a fickónak temetkezési vállalkozása volt...
- TACSI: Fú, de durva... És átment?
- TATA: Át... Máskor meg a szakiban elfogyott a kárpitos oklevél, ezért lakatosi végzettségetadtunk a többinek... Abból még volt...
- TACSI: Fú, de gááz... – Mért nem tanítasz már?
- TATA: Bukott tanár vagyok. Azt gondolom, nem tantervet kell tanítani, hanem a gyereket... Feladtam. 25 év után. Nem akarom csinálni. Nem vagyok boldogabb, csak szabadabb... Erről ennyit Tacs... Majd legközelebb mesélek... –
- TACSI: Sok szar bassza meg, sok szar...
- TATA: Az életünk nagy Cet – – rágódunk benne egész életünkön át – mint aki rühellé magát – mint aki Jónás – mint aki próféta nem lehet saját hazájában – meg egyébként sem – mert mindig kiszakad a lapulevél. –
- TACSI: Baazzzz, ez már tiszta Kispál volt... Költő vagy, költő... Lovasi Petőfi Tata Ernő... de azért te is mindig okoskodol Tatafej...
- TATA: Csak egy bukott magyartanárral vagyok... mi mindig okoskodunk...
- TACSI: Na, igyunk még egy kört... What's your poison?...
- TATA: Mi van? Nekem magyarul mond?
- TACSI: Mivel mérgezed magad? Így kérdezi az angol...
- TATA: Ja...Vodka, sör, kisfröccs – mint egy díszítősor... egymás mellett...
- TACSI: Pincéér...
- TACSI: *(énekel)* „Agyamban kopasz cenzor ül, minden szavamra ezer fül – valaki helyettem gondolkodik, valaki helyettem távozik – nem nyerhetek, nem veszthetek, ha nem leszek, hát, nem leszek, szabadíts meg a gonosztól, szabadíts meg, a gonosztól...” (Tacsí kissé ittasan éneklí ezeket az Európa Kiadó-számokat.)
- Tata: Hüüm... Mindenki világhírű zenész akar lenni – ez egy ilyen ország...

Elsötétül az asztal a színpad, Tacsí átül a másik asztalhoz, ahogy két nő ül és helyet cserél Jolánnal és Évi mellé ül

Második párbeszéd:

Egy fiú és egy lány párbeszéde: Ádi, azaz Táci és Évi

Hang: napi ajánlat

Spagetti édesköménnyel ricottával Szerelmes vers: mióta-ciklus párbeszédben –

A két szerelmes megvilágításban, Jolán és Tata, azaz Ernő sötétben.

(A két szerelmes egymásra nézve, ide-oda helyezkedve, térdelve, törökülésben a széken, az asztalon ülve mondják egymásnak a verssorokat, versbeszéddel, úgy mondván, mintha nem szépirodalmi nyelvet használnának, hanem (hét)köz(napi)nyelven)

ÁDI: mióta szeretlek kétszer mosok fogat egy nap

leterítem reggel az ágyat

mióta szeretlek minden nap tiszta zoknit veszek

nem rohanok, nem izzadok meg

mióta szeretlek nem kések olyan sokat, mondom is a bicajomnak, lassíts, Rozál -

mióta szeretlek elhagynám veled Európát

országba gyökerezett lábam szakítsd ki, bírod-

mióta szeretlek a csillagok a Földre estek

édes linzer, poháralátét, testeden ékszer

ÉVI: mióta szeretlek lefolyik a víz a csapban

nincs mosatlan a konyhában

mióta szeretlek van testem

nemcsak a sajtó, rívó lelkem

mióta szeretlek tele a hűtőm, mint a szívem

kevesebb vitamint szedek

leviszem reggel a szemetet

ÁDI: mióta szeretlek nem nézek a lábam elé

borul a bicajom és én pedig térde

mióta szeretlek rosszabbak a bicikliutak

ÉVA: folt,

ÁDÁM: plezúr,

ÉVA: karc,

ÁDÁM: szerelem,

ÉVI: test –

ÁDI: mióta szeretlek sem változtak az emberek

gonoszak, irigyek, kedveszegettek

csak én vagyok egyre szerelmesebb

mióta szeretlek

ÉVI: egyre szebb vagyok, egyre szebb

ÁDI: semmi sincs, csak a te idő

ÉVI: senki sincs, te vagy

ÁDI: mióta

ÉVI: azóta

ÁDI: szeretlek

ÉVI: vagy. –

ÁDI: mióta szeretlek megy a hasam

mióta szeretlek kifordul a számból az étel

mióta szeretlek nem szeretem akiket szerettem

mióta szeretlek nem vagyok beteg.

ÉVI: mióta szeretlek nem érdekelnek az emberek

csinálják magukat nélkülem

ÁDI: mióta szeretlek gyorsabban megy a bicajom
nem csodálom a tájat
téged csodállak magamban

ÉVI: honnan kerülsz nekem.

ÁDI: szeretlek mióta

ÉVI: mióta van

ÁDI: nem érdekelnek az emberek

ÉVI: nem szeretem azokat akiket szerettem. –

ÁDI: mióta szeretlek, várlak, nem tudok már egyedül lenni
úgy, ahogy szerettem.

ÉVI: mióta szeretlek, csak egyszer főztem szét a spagettitészta
és iszonyúan finoman készítem el.

ÁDI: mióta szeretlek, mindig elromlik valami a biciklimen
fék, világítás, defekt.

ÉVI: mióta esik az eső, szeretlek, arcomat simogatja az isten
zokogok, de nem félek.

ÁDI: mióta szeretlek, a könnyeim befelé csepegnek
mossák a szívem, fürdetik.

ÉVI: mióta szeretlek, be van fizetve minden csekkem
nem tartozom senkinek, ugye, neked sem

ÁDI: mióta szeretlek, nem abban a világban élek mint a többiek
behunyt szemmel nézek, nem szabad soha felébrednem.

ÉVI: mióta szeretlek.
befelé zokogok.

ÁDI: mert olyan jó

ÉVI: mióta szeretlek

ÁDI: nekem.

(csók)

ÁDI: No, mit együnk?

ÉVI: Spagetti édesköménnyel ricottával

ÁDI: Jó... (megsimogatja Évát) Édesgumó...

ÉVI: Kis köménymagom... (kéjtelgés, ölelkezés, csók) Ugye, nem leszünk soha olyanok, mint
az a veszekvő, idős pár?

ÁDI: Nem, nem édesköményem, soha, nem, nem.. (egymásra mosolyognak...)

A fény(ek) elsötétül(nek) és a másik asztalon felerősödik a fény

Harmadik párbeszéd

A két idősebb férfi és nő párbeszéde: Jolán és Tata, azaz Jenő.

JOLÁN: Kurva menü, csak erre vagy képes Jenő, impotens vén hülye...

ERNŐ: Hagyjál már békén Jolán még itt is szívod a vérem? Egyél már...

JOLÁN: A Te véred? Arról beszélhetnénk... Kurvapeccér...

ERNŐ: Jolán, megölsz. Miért nem tudsz te szépen beszélni velem?

JOLÁN: Jaj, de érzékeny lettél, mióta impotens vagy... Ernőke...

ERNŐ: Kicsit halkabban Jolán, az istenért... Sosem bocsájtasz meg nekem... Mit tegyek, hogy... Itt vannak a gyerekek, unokák, veled maradtam, befejeztem a csajozást, egy szar alak vagyok, igen, de szeretlek, veled akarok megöregedni...

JOLÁN: Sosem bocsájtom meg neked Jenő, tönkre tetted az életem...

- ERNŐ: Már ezt százszor megbeszéltük... Kiszámíthatatlan, szeszélyes néember vagy... Most mi jött rád megint? Azt mondtad, megbocsájtasz és elfogadsz magad mellett, mer' a család egysége, meg hogy még nem történt soha válás a mi családjainkban... Jolán, menjek el?
- JOLÁN: Csak a szád nagy... Gyáva féreg, a látszat, mindig a látszat...
- ERNŐ: Na, nem mondd, hogy neked nem fontos... a látszat... egyél már, kérlek...
- JOLÁN: Kurva menü... – ennyit érek neked... Az egész életem egy szar menü... bezzeg, a szeretődöt luxus étterembe vitted... – Ti férfiak, mind mocskos állatok vagytok... – Ernő azonnal vidd vissza ezt a spagettit, fővetlen a tészta, savanyú a mártás...
- ERNŐ: De hiszen, szereted a spagettit, 30 éve ide járunk... a legelső menünk is spagetti volt, emlékszel? Édeskőmény...
- JOLÁN: Dugd fel a édeskőményedet, te szívtelen állat... Inkább hozz nekem valamit inni... jéggel... csak így bírlak elviselni...
- ERNŐ: Na, ebből elég, hogy én egy ilyen trágár nőt vettem feleségül...
- ERZSI: Én meg egy ilyen perverz, hűtlen szarházi emberhez mentem..
- ERNŐ: Egészségedre az ebédet, otthon találkozunk... –
- JOLÁN: Otthon?... hol az az otthon?... (duzzog, aztán hirtelen stílust vált) – Ernő... a csirkemellet vedd ki a hűtőből és vegyél a boltba vöröshagymát, paprikát. Paradicsom és krumpli van a spánjzban... csinálók estére egy kis lecsós húst... –
- ERNŐ: Igen szívem...
- JOLÁN: És Ernő... vidd le a szemetet és tegyél be egy adag ruhát a gépbe...
- ERNŐ: Igen, drágám...

Fény elsötétül Évi, azaz Vicuka átül Jolánhoz, azaz Joli nénihez

Zene: Pál utcai fiúk: Nem szerettelek soha...

Negyedik párbeszéd:

Jolán és Vicuska, azaz Évi

- JOLI NÉNI: – A lélek a test vazelinje, jegyezd meg Vicuskám (remeg a keze úgy issza meg a fröccsét, kilöttyen az asztalra.) – Ebben az édesanyámtól örökölt receptben benne van mindhárom, a test, a lélek és a vazelin is... Spagetti édeskőménnyel ricottával... mer' a férfit a hasán kell, nagyanyáink nagy bölcsessége ez. Olyan ősi, mint a prostitúció – Hasalj, térdelj, gyarapodj – engedd magad, szabadulsz hamarabb...
- VICUSKA: Jaj, Joli néni, olyan nyomasztó tetszik lenni. És szeretem, ha Ádi ölel. Tessék már valami vicceset is mondani.
- JOLI NÉNI: Élet. Igaz, az emberben annyi sírás van, hogy inkább humorizáljon és főzzön... Igazad van, vicceset kell mondani, mindig csak vicceset... No, nézd csak szívem, itt a receptje a csodaételnek spagetti édesgumóval és ricottával. Ezzel magadhoz bolondítod az embered.
- VICUSKA: Joli néni, már megbolondítottam és ő is engem.
- JOLI NÉNI: Tudod Vicuska, a férjem, Ernő a legbátrabb és legjóságosabb önző ember, akivel valaha istalálkoztam... Zenész, rossz zenész, de jó ember. Világhírű zenész akart lenni: De én és a két gyerek lettünk helyette... ebben a receptben házasságunk 30 évének íze... Mikor egy recept lesz egy házasság összetartója... Az vagy, amit megeszel... egy recept egy elbarmolt ifjúkorból... Mindent azért csinálunk, hogy elfedjük, mennyi vágyunk van és tulképpen nem is így akartuk... (legyint egyet)Jegyezd meg Vicuska ezt a vénasszonyos okosságot. Sosem tudod, megcsinálni, amit akkor vágysz, amikor fiatal vagy. Hacsak nem fiatalkorodban, ha akkor nem csinálod, aztán cseszheted lányom... csak néhány recept marad a világ... és a látszat, ami a legfontosabb, túlnő a szíven, a látszat... És a gyerekek felnőnek...
- VICUSKA: Jaj, Joli néni, ilyen rossz hosszú házasságban élni? Űrlifteznek a gyomrom ezektől, amit mondani tetszik... Félek...

JOLI NÉNI: Tetszik nem tetszik a családalapításhoz be kell nedvesedni... és ez nem megy mindenkinek... Az én férjemet mindig bántom, hogy megcsalt, közben pedig örülök, hogy nem kellett gyakran odaadnom magam... Született két gyermekünk... mindkettő előtt spagettit ettünk itt a spagettibárban... kultikus hely... gyereksínáló spagetti... hallottál már ilyen hülyeségeket?... No, mindegy... És tudod, én sohasem léptem ki a klozettből... ha a testemre néztem, mindig nagyon szomorú lettem... Ernővel eléltünk egymás mellett... Ő a legjobb barátom... Írd a hozzávalókat... valóságos csoda ez a étel... – spagettiszív... mi így neveztük el... – És ne félj az jön, aminek kell...

VICUSKA: Tessék mondani Joli néni...

JOLI NÉNI: Hozzávalók :

1 édeskömény gumó, vékonyan felszelve

1 fej lilahagyma

1 gerezd fokhagyma

10 szem koktélpáradicsom, félbevágva

1 marék kisebb bazsalikomlevél

10 dkg ricotta

olaj, só

spagetti

1. a hagymát megdinsztelem

2. a vékonyra szelt fokhagymát és édesköményt együtt adom hozzá, és addig párolom-sütöm közepes lángon, amíg az édeskömény még nem puhult meg teljesen.

3. a félbevágott paradicsomokat minimális olajon egy serpenyőben megsütöm.

4. a tésztát kifőzöm és összekevertem a hagymás édesköménnyel.

5. a ricottát, a sült paradicsomot és a bazsalikomot akkor teszem rá, amikor már szétporcióztam – a bazsalikom nem látványelem, kell nagyon a végéhez.

A jelenetet záró zene és klip: Eminem: Mom's spaghetti

Duna-delta, digitális fotó, 2014.

Uszály – digitális fotó, 2014